

A tűzszemű pap
Dániel könyve 10. fejezet - vázlat

A 10-12. fejezet egy irodalmi egységet alkot, azonos keltezéssel. Círusz harmadik évében járunk, 536-535-ben, azaz két esztendővel a 9. fejezet történései után.

A hazatérésről szóló jövendölés beteljesedett. Alig egy évvel korábban egy száműzöttekből álló tömeg kerekedett fel Jeruzsálem felé. Dániel ekkor már nyolcvan éves, túl idős a hosszú út megtételéhez.

Szülőföldjéről rossz hírek érkeznek. Júda ellenségei és néhány az idegenekkel elvegyült zsidó rossz szemmel nézte a templomépítőket. Alkalmatlankodó, hitbuzgó emberek, tartották őket, akik nyilván fel fogják forgatni a környező pogánysághoz már jól idomuló vallási szokásaikat. A templom felépítése bukásra van ítélve.

A 10. fejezet Tisri havában játszódik, tehát Dániel Kippur idején kapja a rossz hírt. A próféta három hétig böjtöl. Egy újabb látomás keretében kap választ vívódásaira.

Mikáelt a mennyei főpapot látja, Gábriel magyarázatában pedig ismertté válik az üzenet jelentősége. Dániel számára, aki Kippur idején népe és a világ sorsa feletti aggodalmában sír, miközben a jeruzsálemi Kippur megghiúsulására gondol. **A zsidók és a keresztények számára, akik belekeveredtek a rossz harcába a jó ellen; és főleg a ma élő emberek számára, akik Dániel módjára élik át ezt a nagyon is kippuri időszakot, amikor a legfélelmetesebb összecsapások készülnek; a főpap – Mikáél -, az Emberfia látomása mindenki számára ugyanazon reménység jele. Annak a jele, hogy Istené lesz az utolsó szó.**

Ruha	-	drágakő
Öv	-	réz
Teste	-	tömeg zúgása
Arca	-	gyolcs
Szeme	-	arany
Karja, lába	-	fáklya
Hangja	-	villám